

# Jindřich Kulhavý: Svět už je rozdělen?

- CZ24 News | 25. září 2023

**SVĚT: Na našich stránkách se často zabýváme naší politickou a ekonomickou situací. Posledních pár let je dost bouřlivých a vývoj je tak nějak koordinovaně urychlován. Když se usilovněji zamyslíme, od kdy se nám zdá, že jsou změny k výrazně horšímu, pak za určité celosvětové milníky považujeme newyorskou blamáž s pádem několika budov z 11.září 2001, ekonomickou krizi vzniklou v roce 2008 a samozřejmě covidohysterii a ruskou speciální vojenskou operaci na Ukrajině. Lokálně lze historicky přidat konec Východního bloku a náš vstup do EU. Tento výčet událostí s tragickými důsledky jak pro část světa, tak i především pro nás, je přímo strašidelným.**

Součástí událostí znamenajících pro Českou republiku zásadní zlomové okamžiky jsou naše vlády a politická reprezentace. Jejich přístup je většinou spojen s jistou neschopností a nechutí vybudovat silný stát, který by měl ve světě či aspoň v Evropě respekt. Tuto šanci jsme promarnili, byť se po roku 1989 zdálo, že Václav Havel by mohl k něčemu podobnému zemi nasměrovat. Naše rozlišovací schopnosti byly po tzv. Sametové revoluci značně sniženy, takže jsme si Havla nějakou dobu idealizovali, k čemuž samozřejmě přispívala i americká propaganda. Ta na Havlově auře pracovala dlouho před rokem 1989, kdy rádia Svobodná Evropa nebo Hlas Ameriky dělala z tohoto převlékače kabátů hlavu českého disidentu. A také ho tak asi preferovala a platila. Jak už nyní víme, Havlovi předci si s morálkou moc hlavu nedělali ani v době 2.světové války a samotný budoucí prezident koketoval ve svém životě s mnohým. Prolomení Benešových dekretů ve vlastní prospěch už byla jen třesnička na dortu.

Silná politická reprezentace nám s výjimkou dvou až tří osobností prostě chyběla. V podstatě tu byly tři. Dubček však záhy při nehodě zemřel, Václav Klaus bohužel v některých zásadních případech zachyboval, možná i pod vlivem různých okolností a tlaků, Miloš Zeman je zase spíše levicově zaměřený a přes nespornou inteligenci sám o sobě kola vývoje zastavit nedokázal, nebo to ani nechtěl. Všichni ostatní šli vždy někomu na ruku a český občan byl pro ně pouze součástí stáda pravidelně určeného k totálnímu podojení. Bohužel až v současnosti jsme se dozvěděli, že Havla do funkce dosadil ultragrázl Soros a díky tomu byl náš propad řízen povětšinou zenci. Zmizelo veškeré bohatství, na kterém i přes řadu připomínek komunisté pracovali, a rychlost, s níž se z nezadluženého státu stala ekonomická ruina, je obdivuhodná. Co nedokázali pohrobci Gottwalda za 40 let vlády, to „zmáknuli“ Havlisté z kotelen, a s nimi za jeden provaz táhnoucí, za pár let. A od našeho vstupu do EU je to jízda z takového kopce, navíc bez brzd, že se konečnému nárazu nebudeme moct divit.

Vynechme nyní úlitby za tento vývoj v podobě možnosti víceméně svobodně cestovat, zapomeňme na srovnávání bohatosti nabídky v obchodech před a po roku 1989. To je jen politická komerce a propaganda. Nikdo tu hladem netrpěl, bylo li třeba cokoli sehnat, každý měl nějaké známé a v podstatě se tu dalo tak nějak žít. Trvalo to i v proslulých devadesátkách, které byly sice fantastické, bohužel se jimi rozjel život na dlouho, byť se zpočátku zdálo, že změny budou jen k lepšímu. Jenže pod rouškou blahobytu a uvolnění svobod došlo k rozkradení všeho, co nebylo přivařené. A nakonec se podařilo ukrást i to. Přiznejme si otevřeně, že Babišova a Fialova vlády už moc z čeho brát neměly. Ne, že by si nenašly zdroje pro obohacení vlastních lidí, jen z bývalého majetku státu už nic nezbylo. A tak se začalo o to usilovněji sahat na ten občanů. Daňové zatížení se především za Fialy razantně navyšuje a společně s Green Dealem a zeleným uvažováním v Bruselu, jakožto od svobod a peněz nás připravujících nástrojů, přichází doslovné ožebračování prostých občanů.

Často si stěžujeme na laxnost a lenost Čechů vzepřít se. Pravdou zůstává, že pár desítek účastníků poklidné demonstrace bez následného efektu v podobě například defenestrace nejsou dostatečným potenciálem vedoucím ke změně. Navíc absentuje jakákoliv drsná náhradní varianta. Taková, která by měla sílu se postavit vývoji. Navíc se zdá, že je pozdě. Svět je přerozdělen a možná jde jen o hru na oko. Vznik BRICSu může být divadlem předcházejícím připravenému pádu dolaru končícího vznikem digitální měny. Od ní už je jen krok ke kreditnímu způsobu života známému paradoxně z tolik kritizované či hospodářsky vyzdvihované Číny. Lidé pořád nechápou, že blížící se konec hotovosti bude dalším totálním zlomem ve vývoji lidstva vedoucím k totalitě. To se stane hračkou v rukách úzké skupiny mocných, kterým budou vlády jednotlivých regionů za určité poskytnuté bonusy pouze sloužit. Což už se ostatně děje nyní, o čemž by Fiala & spol. mohli vyprávět.

Zůstali jsme na chvostu celosvětového dění. Jsme vysátí, nic tu nezbylo, snad jen relativně obrovský majetek v rukách občanů. Je to to poslední, po čem ještě zahraniční korporace půjdou. Začalo to zdražováním energií, potravin, zajímají je nemovitosti, pozemky zvláště, úspory domácností. Proklamované sdílení tak očekávané přitroublou mládeží je posledním důsledkem snahy sebrat nám i to poslední. Rozbití společnosti a degradace základních přírodních pravidel formou rozložení klasických rodin a vznikem a podporou genderu jsou posledním hřebíčkem do rakve. Fiala, Pekarová Adamová a další stvůry už jsou jen produktem této doby a nástrojem k jejímu směřování tak, kam je lidmi, jako jsou Gates, Schwab či Soros, dlouhodobě směřována. Jedeme ve vlaku bez brzd. Dokud se nenajdou lidé či společenství ochotní vzít na sebe zodpovědnost v podobě např. fyzické likvidace či jiného druhu eliminace nepřátel lidstva rodících se v nejvrchnějších patrech, pak už z tohoto balastu není cesty ven. Jakákoliv demonstrace bez následné akce je ztrátou energie. V celospolečenském měřítku rozhodně. Je to smutné, ale ztratili jsme koule a skutečně nás vmanévrovali do role stáda předurčeného na porážku. Platí to pro každého z nás. Zní to tvrdě, ale taková je realita.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)